ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 15ης Δεκεμβρίου 1988 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 166 και 220/86,

Irish Cement Limited, εταιρία ιρλανδικού δικαίου με έδρα το Δουβλίνο, Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από τον Philippe Bentley, Barrister του Lincoln's Inn, και τον John Ratcliff, Barrister του Middle Temple, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Stanbrook and Hooper, 7, Val-Sainte-Croix,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο Thomas F. Cusak, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχουν ως αντικείμενο προσφυγές με τις οποίες ζητείται να αναγνωριστεί ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να απευθύνει προς την προσφεύγουσα πράξη που να την πληροφορεί για την κίνηση διαδικασίας του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης παραβίασε τη Συνθήκη και να ακυρωθεί μια απόφαση της Επιτροπής, που εκδόθηκε μετά την άσκηση της πρώτης προσφυγής, περί μη κινήσεως διαδικασίας βάσει του ίδιου άρθρου,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

συγκείμενο από τους F. Grévisse, πρόεδρο του τρίτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, Sir Gordon Slynn, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias και M. Zuleeg, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 18ης Οκτωβρίου 1988,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Νοεμβρίου 1988,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 10 Ιουλίου 1986, η Irish Cement Limited, με έδρα το Δουβλίνο, άσκησε, δυνάμει του άρθρου 175, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να της απευθύνει πράξη που να την πληροφορεί για την κίνηση διαδικασίας του άρθρου 93, παράγραφος 2, σχετικά με τη χορήγηση χρηματοοικονομικής ενισχύσεως στην Sean Quinn Quarries Limited (στο εξής: SQQL) από το Northern Irish Development Board, όπως είχε ζητηθεί από την προσφεύγουσα με έγγραφο της 28ης Μαρτίου 1986 (υπόθεση 166/86), παραβίασε τη Συνθήκη ΕΟΚ.

2 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Αυγούστου 1986, η προσφεύγουσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Ιουλίου 1986 περί μη κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, όσον αφορά την προαναφερθείσα ενίσχυση. Με την προσφυγή αυτή, η προσφεύγουσα ζητεί επίσης από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει, δυνάμει του άρθρου 175, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης, ότι η Επιτροπή δεν έλαβε ακόμη θέση εφ' όλων των σημείων του εγγράφου που της είχε απευθύνει στις 28 Μαρτίου 1986 (υπόθεση 220/86).

3 Με έγγραφο της 17ης Απριλίου 1985 προς το γενικό διευθυντή ανταγωνισμού, το οποίο έφερε ως τίτλο « άρθρα 92 και 93 της Συνθήκης ΕΟΚ », η προσφεύγουσα υπέβαλε « επίσημη καταγγελία » κατά της χορηγήσεως ενισχύσεως προς την SQQL που προοριζόταν να καλύψει το 30 έως 50 % του κόστους της επενδύσεως που είχε προγραμματιστεί για την κατασκευή εργοστασίου τσιμέντου στο Derrylin, Κομητεία Fermanagh της Βόρειας Ιρλανδίας. Προς στήριξη της καταγγελίας της, ισχυρίστηκε ότι

η ενίσχυση αυτή προκαλεί στρέβλωση του ανταγωνισμού, κατά το μέτρο που η προσφεύγουσα έλαβε από την ιρλανδική κυβέρνηση ενίσχυση ύψους μόνο 10 % του κόστους της επενδύσεως που πραγματοποίησε για να καταστεί δυνατή η αύξηση της παραγωγής τσιμέντου στο εργοστάσιό της στο Limerick. Αναφέρθηκε, εξάλλου, στην πλεονασματική παραγωγή τσιμέντου στη νήσο της Ιρλανδίας, καθώς και στις ζημίες που θα υφίστατο από την πραγματοποίηση της προγραμματιζόμενης επένδυσης. Προκειμένου να καταστήσει δυνατό στην Επιτροπή να εκτιμήσει τις ζημίες αυτές, η προσφεύγουσα προσφέρθηκε να της παράσχει συμπληρωματικές πληροφορίες, υπό τον όρο διαφυλάξεως του εμπιστευτικού τους χαρακτήρα.

4 Με έγγραφο της 14ης Μαΐου 1985, ο γενικός διευθυντής ανταγωνισμού απάντησε στην προσφεύγουσα ότι η εν λόγω ενίσχυση είχε χορηγηθεί σύμφωνα με τις αρχές συντονισμού για τα συστήματα περιφερειακών ενισχύσεων, οι οποίες θεσπίστηκαν από την Επιτροπή με την ανακοίνωση προς τα κράτη μέλη της 21ης Δεκεμβρίου 1978 (JO 1979, C 31, σ. 9). Ο γενικός διευθυντής διευκρίνισε ότι οι εθνικές αρχές μπορούσαν να χορηγήσουν ενισχύσεις αντιπροσωπεύουσες μέχρι το 50 % των επενδυτικών προγραμμάτων χωρίς προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής και ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, δεν υπήρχε ιδιαίτερη ανάγκη να παράσχει η προσφεύγουσα επιπλέον πληροφορίες.

5 Στις 28 Μαρτίου 1986, η προσφεύγουσα απηύθυνε στο γενικό διευθυντή ανταγωνισμού νέο έγγραφο, με το οποίο ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε στη διάθεσή της τα αναγκαία στοιχεία για να εκτιμήσει τις επιπτώσεις της ενισχύσεως στον οικείο τομέα, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 11 αρχή συντονισμού. Στο έγγραφο αυτό επισυνήψε υπόμνημα, από το οποίο προέκυπτε κατά τη γνώμη της ότι δεν έπρεπε να χορηγηθεί η εν λόγω ενίσχυση χωρίς προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής, ενόψει των επιπτώσεών της στον οικείο τομέα. Η ενίσχυση αυτή δεν ήταν δυνατό να έχει ως συνέπεια τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, αλλά μόνο να συντελέσει στη μεταφορά θέσεων και, επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται προς την κοινή αγορά, υπό την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 3, της Συνθήκης. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα ζήτησε, καταρχάς, από την Επιτροπή να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, να της γνωστοποιήσει ότι η διαδικασία αυτή είχε κινηθεί και, στη συνέχεια, να τροποποιήσει τις αρχές που διέπουν το συντονισμό, έτσι ώστε να μη μπορεί να χορηγηθεί περιφερειακή ενίσχυση χωρίς προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής και χωρίς να έχουν ληφθεί υπόψη κατά περίπτωση οι επιπτώσεις της ενισχύσεως στον οικείο τομέα, κατά περίπτωση, πριν θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται προς την κοινή αγορά.

6 Με έγγραφο της 14ης Ιουλίου 1986, ο γενικός διευθυντής ανταγωνισμού απάντησε στην προσφεύγουσα ως εξής:

« Όπως εξέθεσα ήδη στο προηγούμενο έγγραφο ... της 14ης Μαΐου 1985, η ενίσχυση που χορηγήθηκε στην Sean Quinn Quarries Limited για την κατασκευή εργοστασίου τσιμέντου στη Βόρεια Ιρλανδία εμπίπτει σε σύστημα ενισχύσεων που θεωρήθηκε από την Επιτροπή συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά, σύμφωνα με το άρθρο 92, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ. Η Επιτροπή δεν μπορεί, συνεπώς, να παρέμβει ως προς τη χορήγηση της ενισχύσεως αυτής. »

7 Η προσφεύγουσα άσκησε στις 12 Αυγούστου 1986, στα πλαίσια της υποθέσεως 220/86, προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως αυτής της 14ης Ιουλίου 1986.

8 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά, η διαδικασία, οι λόγοι ακυρώσεως και οι ισχυρισμοί των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

9 Πρέπει να παρατηρηθεί, καταρχάς, ότι με το έγγραφο της 14ης Μαΐου 1985 ο γενικός διευθυντής ανταγωνισμού αποφάνθηκε επί « επίσημης καταγγελίας » στρεφόμενης κατά της χορηγήσεως της επίδικης ενισχύσεως προς την SQQL βάσει των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης. Η καταγγελία αυτή δεν μπορεί παρά να απέβλεπε στην κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, κίνηση την οποία αρνήθηκε ο γενικός διευθυντής ανταγωνισμού, ισχυριζόμενος, όπως προαναφέρθηκε, ότι η εν λόγω ενίσχυση ήταν σύμφωνη προς τις αρχές συντονισμού που ισχύουν για τον εν λόγω τομέα και μπορούσε να χορηγηθεί χωρίς προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής.

10 Υπό το φως των διαπιστώσεων αυτών πρέπει να ερμηνευθεί το τελευταίο τμήμα του εγγράφου της 14ης Μαΐου 1985, κατά το οποίο δεν υπήρχε « ιδιαίτερη ανάγκη » να παράσχει η προσφεύγουσα επιπλέον πληροφορίες. Οι λόγοι που επικαλέστηκε η Επιτροπή την εμπόδιζαν, εν πάση περιπτώσει, να παρέμβει ως προς τη χορήγηση της εν λόγω ενισχύσεως και, κατά συνέπεια, θα ήταν αδικαιολόγητο να θεωρήσει η προσφεύγουσα ότι, αν παρείχε επιπλέον πληροφορίες, η Επιτροπή θα επανεξέταζε το ζήτημα.

11 Το έγγραφο της 14ης Μαΐου 1985 συνιστά, επομένως, απόφαση της Επιτροπής απορρίψασα την καταγγελία σχετικά με την ενίσχυση που χορηγήθηκε στην SQQL. Παράγει επομένως οριστικά έννομα αποτελέσματα έναντι της προσφεύγουσας. Δεν

αμφισβητείται ότι η τελευταία αυτή απόφαση δεν προσβλήθηκε εμπροθέσμως ενώπιον του Δικαστηρίου.

12 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, στο έγγραφο της 14ης Ιουλίου 1986, ότι η Επιτροπή στηρίχτηκε σε διαφορετικά πραγματικά και νομικά στοιχεία απ' ό,τι στο πρώτο της έγγραφο. Η προσφεύγουσα αναφέρει, ιδίως, ότι η Επιτροπή, όταν απέστειλε το έγγραφο της 14ης Ιουλίου 1986, είχε αντιληφθεί ότι το σύστημα ενισχύσεων, στο πλαίσιο του οποίου είχε χορηγηθεί η επίδικη ενίσχυση, ήταν το « Standard Capital Grants Scheme » και όχι το « Selective Financial Assistance Scheme », που εσφαλμένα αναφέρεται στο έγγραφο της 14ης Μαΐου 1985. Το έγγραφο της 14ης Ιουλίου 1986 θα έπρεπε, επομένως, κατά τη γνώμη της, να θεωρηθεί ως νέα απόφαση δεκτική χωριστής προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 173 της Συνθήκης.

13 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό, διότι η αναφορά σε λάθος σύστημα ενισχύσεων δεν καθιστά δυνατό τον χαρακτηρισμό της αποφάσεως του 1986 ως νέας αποφάσεως. Πράγματι, εφόσον το ύψος της εν λόγω ενισχύσεως δεν υπερέβαινε τα όρια που ισχύουν βάσει των αρχών συντονισμού, δεν είχε σημασία ποιο από τα δύο συστήματα που ισχύουν στη Βόρεια Ιρλανδία εφαρμόστηκε εν προκειμένω.

14 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, εξάλλου, ότι η απόφαση του 1986 είχε αντικείμενο διαφορετικό από εκείνη του 1985. Με το πρώτο έγγραφο η Επιτροπή αποφάνθηκε επί της καταγγελίας της προσφεύγουσας που έβαλλε κατά της ενισχύσεως, η οποία είχε χορηγηθεί προς την SQQL, κατά το μέτρο που η ενίσχυση αυτή υπερέβαινε το ύψος της ενισχύσεως που είχε χορηγηθεί στην προσφεύγουσα από τις αρχές της Ιρλανδικής Δημοκρατίας. Με το δεύτερο έγγραφο, η Επιτροπή αποφάνθηκε επί καταγγελίας έχουσας ευρύτερο αντικείμενο, η οποία αφορούσε κάθε ενίσχυση που χορηγείται από τις αρχές της Βόρειας Ιρλανδίας στον τομέα του τσιμέντου.

15 Ούτε αυτό το επιχείρημα μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, ως εκ της αιτιολογίας της, η απόφαση της 14ης Μαΐου 1985 απέκλειε κάθε δυνατότητα ελέγχου της ενισχύσεως που είχε χορηγηθεί στην SQQL, είτε ο έλεγχος αυτός έπρεπε να αφορά το σύνολο της ενισχύσεως είτε μόνο το τμήμα της που υπερέβαινε το ύψος της ενισχύσεως που είχε χορηγηθεί προς την προσφεύγουσα.

16 Υπό τις συνθήκες αυτές, και χωρίς να είναι ανάγκη να κριθεί αν η απόφαση της 14ης Ιουλίου 1986 αφορά την προσφεύγουσα άμεσα και ατομικά, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η απόφαση αυτή επιβεβαιώνει απλώς την απόφαση της 14ης Μαΐου 1985 και ότι η προσφυγή, της οποίας αποτελεί αντικείμενο, είναι απαράδεκτη.

17 Προκειμένου για την προσφυγή κατά παραλείψεως (υπόθεση 166/86) και τα αντίστοιχα αιτήματα που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της δεύτερης προσφυγής (υπόθεση 220/86), αρκεί να αναγνωριστεί ότι με το έγγραφο της 14ης Μαΐου 1985 η Επιτροπή έλαβε θέση επί της αιτήσεως που υπέβαλε εκ νέου η προσφεύγουσα με το έγγραφο της 28ης Μαρτίου 1986 περί κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 93, παράγραφος 2, και ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο στην απόφαση της 13ης Ιουλίου 1971 (Komponistenverband, 8/71, Rec. 1971, σ. 705), το άρθρο 175 αφορά την παράλειψη οργάνου να εκδώσει απόφαση ή να λάβει θέση και όχι στην έκδοση πράξεως διαφορετικής από εκείνη της οποίας την έκδοση επιδίωκαν ή θεωρούσαν αναγκαία οι ενδιαφερόμενοι.

18 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή που στηρίζεται στο άρθρο 175, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης πρέπει επίσης να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

19 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει τις προσφυγές ως απαράδεκτες.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Grévisse Gordon Slynn

Moitinho de Almeida Rodríguez Iglesias Zuleeg

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Δεκεμβρίου 1988.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος,
προεδρεύων του πέμπτου τμήματος,

F. Grévisse